
Τι εμποδίζει ένα παιδί από το να αποκαλύψει την κακοποίηση που υφίσταται

Γιατί τα παιδιά δεν μιλάνε γι' αυτό που τους συμβαίνει:

- Γιατί φοβούνται τον δράστη
- Γιατί φοβούνται τις συνέπειες
- Γιατί φοβούνται μήπως δε γίνουν πιστευτά
- Γιατί νιώθουν ένοχα

Γιατί τα παιδιά δεν μιλάνε γι' αυτό που τους συμβαίνει:

- Γιατί είναι ένα θέμα ταμπού
- Γιατί δωροδοκούνται από τον δράστη
- Γιατί δεν γνωρίζουν τη γλώσσα
(προέρχονται από άλλη χώρα)
- Γιατί φοβούνται ενδεχόμενο
ξυλοδαρμό

Έρευνα του NSPCC σε ενήλικες άνδρες και γυναίκες αναφορικά με τις κακοποιητικές συμπεριφορές που βίωσαν κατά τη παιδική τους ηλικία ανέδειξε τα κάτωθι βασικά πορίσματα :

Allnock, D. and Miller, P. (2013) No one noticed, no one heard: a study of disclosures of childhood abuse. London: NSPCC.

a Πάνω από το 80% των παιδιών προσπάθησαν να μιλήσουν σε κάποιον για την κακοποίηση που είχαν υποστεί

b Κατά μέσο όρο, οι νέοι χρειάστηκαν 7 χρόνια για να αποκαλύψουν τη σεξουαλική κακοποίηση. Όσο μικρότερο ήταν το παιδί όταν ξεκίνησε η σεξουαλική κακοποίηση, τόσο περισσότερο χρόνο χρειάστηκε για να το αποκαλύψει.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους ένα παιδί μπορεί να προσπαθήσει να γνωστοποιήσει σε κάποιον τι του συμβαίνει. Η αποκάλυψη -ιδιαίτερα κατά τη στιγμή της κακοποίησης- σπάνια είναι μια απλή διαδικασία όπου το παιδί απλώς δηλώνει ότι έχει κακοποιηθεί.

Πολλές αποκαλύψεις είτε δεν αναγνωρίζονταν ή δεν κατανοούνταν, είτε απορρίπτονταν, υποτιμούνταν ή αγνοούνταν- αυτό σήμαινε ότι δεν λαμβάνονταν μέτρα για την προστασία ή την υποστήριξη του νεαρού παιδιού.

Οι νέοι αποκάλυψαν την κακοποίηση για διάφορους λόγους, όπως: δεν μπορούσαν να αντέξουν άλλο την κακοποίηση, η κακοποίηση χειροτέρευε, ήθελαν να προστατεύσουν άλλους από την κακοποίηση ή αναζητούσαν δικαιοσύνη.

Οι λόγοι για τη μη αποκάλυψη περιλάμβαναν τα εξής: δεν είχαν κανέναν να απευθυνθούν, δεν καταλάβαιναν ότι κακοποιούνταν, ντρέπονταν, φοβόντουσαν τις συνέπειες του να μιλήσουν κ.α.

Η αποκάλυψη της κακοποίησης είναι ένα δύσκολο εγχείρημα και το 90% των παιδιών είχαν αρνητικές εμπειρίες σε κάποιο σημείο, κυρίως όταν οι άνθρωποι στους οποίους είχαν μιλήσει είχαν αντιδράσει άσχημα.

Οι θετικές εμπειρίες από τις αποκαλύψεις ήταν όταν: το παιδί γινόταν πιστευτό, λαμβάνονταν κάποια μέτρα για την προστασία του παιδιού και του παρέχονταν συναισθηματική υποστήριξη.

Οι νέοι είπαν ότι ήθελαν: κάποιος να παρατηρήσει ότι κάτι δεν πάει καλά- ήθελαν να τους κάνουν άμεσες ερωτήσεις- ήθελαν οι επαγγελματίες να ερευνούν με ευαισθησία αλλά σε βάθος- και ήθελαν να ενημερώνονται για το τι συμβαίνει.

<https://learning.nspcc.org.uk/media/1052/no-one-noticed-no-one-heard-report.pdf>

Απαραίτητη είναι επομένως η διαθεσιμότητα και εκπαίδευση σε σχετικές δεξιότητες των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με παιδιά για το πως μιλάμε στα παιδιά - θύματα κακοποίησης-παραμέλησης

Στρατηγικός Συνεργάτης

/// Piraeus

Υπο την Αιγίδα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων
και Αθλητισμού

“Αναγνωρίζω - Προστατεύω”

Πρόγραμμα νηπιαγωγών για την πρόληψη της παραμέλησης και
κακοποίησης του παιδιού

Φορέας Υλοποίησης

